

Constitutionalitatea abrogării dispozițiilor care incriminează insulta și calomnia

Revista "Dreptul", Nr. 6/2007, pag. 188

Autori : Dabu Valerica, Borza Remus

(...)Preocuparea pentru recunoașterea, protecția și garantarea demnității umane ca valoare supremă a existenței, există și va exista încă mult timp. În acest sens în preambulul Declarației universale a drepturilor omului printre motivele acesteia se afla și următoarea aserțiune: <<Considerând că recunoașterea demnității inerente tuturor membrilor familiei umane și a drepturilor egale și inalienabile constituie fundamentul libertății, dreptății și păcii în lume>>.(...)

(...)Dezincriminarea infracțiunilor de insultă și de calomnie contravine și art. 12 din Declarația universală a drepturilor omului în care se vede obligația statelor semnatare ale Declarației de a garanta demnitatea persoanei prin asigurarea protecției legii față de orice atingeri aduse onoarei sau reputației sale. Conform art. 1 din Declarația universală a drepturilor omului. <<Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi>>. Insa, chiar dacă se asigură despăgubiri civile, acestea în multe cazuri nu acopera prejudiciile de imagine cu implicații politice, economice ori de altă natură și nici nu sunt educative pentru cei care au și le plătesc fără a fi afectați, cum, de altfel, și pentru cei care nu au de unde să le plătească și, evident, nu plătesc. De asemenea, contravine și art. 10 din Declarația universală a drepturilor omului în care se dispune ca: <<Toti oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare>>.(...)